

Moscova își amplifică războiul informațional în România

de [Marius Bătcă](#)

Deși incidentul cel mai grav, care a presupus atacul cu drone rusești, a avut loc în Polonia, campania de dezinformare a avut un impact indirect și asupra spațiului informațional din România. După încălcarea spațiului aerian al României, propaganda pro-Kremlin, sprijinită chiar de ambasada Rusiei de la București, și-a amplificat campaniile de dezinformare: *Ucraina este de vină, NATO nu ne protejează, Războiul Ucrainei ne pune în pericol!*

Imediat după incidentul cu drone din Polonia, Rusia a lansat o campanie de dezinformare coordonată, utilizând o serie de narative menite să anuleze acuzațiile, să semene confuzie și să submineze încrederea în instituțiile poloneze și în NATO.

În România, narativele replicate și amplificate s-au manifestat în două direcții principale. Pe de o parte, incidentul a servit drept o nouă *dovadă* pentru discursul anti-NATO, care susține că *NATO a provocat Rusia și că Alianța nu dorește pacea*. Pe de altă parte, prin amplificarea ideii că incursiunile aeriene, *organizate de ucrainenii* de fapt, reprezintă un pericol direct și iminent pentru România, narativele au încercat să erodeze sprijinul public pentru Ucraina. Această tactică a folosit rețele de propagare similare celor utilizate în timpul pandemiei sau a campaniilor electorale.

Aceste narațiuni pot contribui la un sentiment de instabilitate și de lipsă de control. Mai ales că una dintre ele, folosită în campania de dezinformare din ultima săptămână, a vizat în mod deosebit capacitatea de reacție și unitatea NATO, un punct sensibil exploatat constant de propaganda pro-Kremlin.

Incidentul din Polonia, alături de cel ulterior, din România, nu a creat noi narative în țara noastră, ci a funcționat ca amplificator puternic pentru cele deja existente. Acest lucru ilustrează folosirea unui *manual* recurent al operațiunilor de influență rusești, care adaptează rapid evenimente reale pentru a se integra în structuri preexistente, distribuite prin canale media și conturi *social media* cunoscute pentru promovarea ideilor pro-Kremlin.

Similitudinile dintre narativele de dezinformare observate în Polonia, România și alte state din UE nu sunt o simplă coincidență. Experții au semnalat că aceste teme apar *aproape identic* în țări precum România, Polonia și Ungaria. Această similitudine sugerează o coordonare centralizată a operațiunilor de influență rusești, care constă în adaptarea *ambalajului* narativ la specificul național al fiecărei țări, în timp ce mesajul fundamental rămâne același. De altfel, se poate estima că provocările rusești din Polonia și România au fost un test de măsurare și sincronizare,

demonstrând capacitatea Kremlinului de a lansa o campanie de dezinformare coordonată pe multiple piețe-țintă, exploatând instantaneu evenimente militare similare.

Principala provocare în combaterea dezinformării rusești rămâne decalajul temporal dintre viteza de acțiune a propagandei și natura, prin definiție, mai lentă a răspunsurilor oficiale. Propaganda, profitând de confuzia inițială a unui incident, lansează instantaneu narative adaptate pentru consum rapid, *viralizând* informații false sau scoase din context. Răspunsurile oficiale, însă, necesită timp pentru a fi verificate, calibrate și comunicate în mod coerent. Acest decalaj, adesea numit *fereastra de oportunitate* a dezinformării, permite narativelor false să se înrădăcineze în conștiința publică înainte ca faptele oficiale să le poată contrazice eficient.

Elemente de război psihologic și informațional

Unul dintre scopurile operațiunii de dezinformare lansate de Rusia în Polonia și România, concomitent cu incursiunile dronelor, a fost crearea de haos narativ și subminarea încrederii în instituțiile statului și alianțele internaționale. Drept urmare, societatea, indiferent dacă vorbim de România sau de Polonia, a primit mesaje contradictorii care divizează opinia publică și slăbesc rezistența informațională a țării. Iar acestea sunt semnele unui război psihologic declanșat de Kremlin.

În acest context, rețelele sociale servesc drept un câmp de luptă-cheie, unde conținutul emoțional, referințele istorice și teoriile conspirației sunt folosite pentru a inflama diviziunile și a schimba sentimentul public.

De exemplu, în afară de campania de mesaje și comentarii ale rețelelor sale de boți, postaci și idioți utili, Ambasada Rusiei la București a publicat, în limba română, un comunicat cu un ton ironic și ireverențios la adresa autorităților române, în special la adresa Ministerului Apărării Naționale. Sursa citată a menționat, în mod mincinos, că incidentul cu drona care a încălcat spațiul aerian al României ar fi *o provocare intenționată a regimului de la Kiev, care încearcă disperat să implice alte state europene într-o aventură militară periculoasă împotriva Federației Ruse*. De altfel, acest narativ rusesc fusese deja rostogolit în *social media* din mai multe țări, inclusiv în România, după 10 septembrie, când a avut loc încălcarea spațiului aerian polon.

Mai mult chiar, reprezentanța diplomatică rusă de la București și-a permis să susțină că respinge protestul părții române, înmânat ambasadorului rus, care a fost convocat la MAE, pe motiv că, la 13 septembrie, *Ministerul Apărării al României a descoperit un alt OZN (obiect zburător neidentificat) în spațiul aerian al țării și s-a grăbit să anunțe că ar fi vorba de o dronă rusească*.

Evident, prin acest gen de mesaje oficiale mincinoase, precum și prin intermediul campaniilor de dezinformări de pe rețelele sociale, propaganda rusă nu își propune să convingă toți cetățenii români că versiunea ei asupra evenimentelor este cea corectă. Adevăratul său scop este confuzia, polarizarea și paralizia în procesul decizional, astfel încât societatea să nu aibă încredere în nimeni și să rămână divizată în problema critică a securității naționale. De asemenea, urmărește slăbirea

sprijinului pentru Ucraina, prin redirectionarea vinei, subminarea încrederii în instituțiile de apărare, semănarea îndoielii în capacitatea de reacție a Alianței și generarea de anxietate.

Ce sunt amenințările hibride

Amenințările hibride combină mijloace militare și non-militare, precum și mijloace sub acoperire și evidente, inclusiv dezinformarea, atacurile cibernetice, presiunea economică, desfășurarea de grupări armate neregulate și utilizarea forțelor regulate. Metodele hibride sunt folosite pentru a estompa granițele dintre război și pace și pentru a încerca să semene îndoială în mintea populațiilor țintă. Acestea urmăresc să destabilizeze și să submineze societățile.

Viteza, amploarea și intensitatea amenințărilor hibride au crescut în ultimii ani. Pregătirea pentru prevenirea, contracararea și răspunsul la atacurile hibride, fie din partea unor actori statali sau nestatali, este o prioritate absolută pentru NATO.

De exemplu, Federația Rusă folosește strategii hibride sofisticate, inclusiv interferențe politice, activități cibernetice rău intenționate, presiuni și coerciții economice, subversiuni, agresiuni și anexări. Postura și retorica militară coercitive sunt, de asemenea, utilizate ca parte a strategiilor hibride ale Federației Ruse pentru a-și urmări obiectivele politice și a submina ordinea internațională bazată pe reguli.